

Gass og Stearinlys

OSLO
NYE
Central Teatret

Hos oss får du bestilt og kjøpt billetter til Oslo Nye Teater og Centralteatret

Tanum, Karl Johan.

Mandag 10-17.
Tirsdag-onsdag-fredag
9-17. Torsdag 9-18.
Lørdag 10-15.
Tlf. 11 02 80/11 06 65.

Teater- sentralen, Youngstorget.

Mandag-fredag 9-15.30.
Torsdag 9-17.
Lørdag stengt.
Tlf. 41 85 60.

Oslo Konsertus, Vika.

Mandag-fredag 12-20.
Lørdag 10-13.
Tlf. 20 93 33,
mandag-fredag etter 15.

Chateau Neuf, Majorstuen.

Mandag-tirsdag 9-16.
Onsdag-lørdag 9-18.30.
Tlf. 69 31 54/60 54 24.

Kleve's, Løkketangen i Sandvika.

Mandag-fredag 9-17.
Torsdag 9-19.
Lørdag 9-14.
Tlf. 54 70 08.

Akershus Amtstidende, Drøbak.

Mandag-fredag 8-17.
Lørdag 10-13.
Tlf. 93 06 60.

Avissentret Brageres torg Drammen

Tlf. (03) 89 22 80

Grieghallen, Bergen.

Mandag-onsdag 10-16.30.
Torsdag-fredag 10-19.30.
Lørdag 10-13.
Tlf. (05) 31 31 04/
31 09 54 etter 12.

23g053589

Gass og Stearinlys

**Komedie av David Henry Wilson
Gas and Candle**

Oversatt av Torstein Bugge Høverstad

**Regi: KIRSTEN SØRLIE
Scenografi: HARALD MARTIN
Kostymer: GRETHE WANG
Musikk: MAGNE AMDAHL
I ROLLENE:**

Fred Martin **HENKI KOLSTAD**
Mary Martin **AUD SCHØNEMANN**
Assisterende kriminaloverbetjent Howell **ARNE AAS**

Radiostemmer: Per Theodor Haugen, Marit Syversen og Finn Schau.

Sted og tid: Mary og Fred Martins leilighet på Londons østkant en dag i november.

1. akt 1. scene: Tidlig morgen.
2. scene: Formiddag.

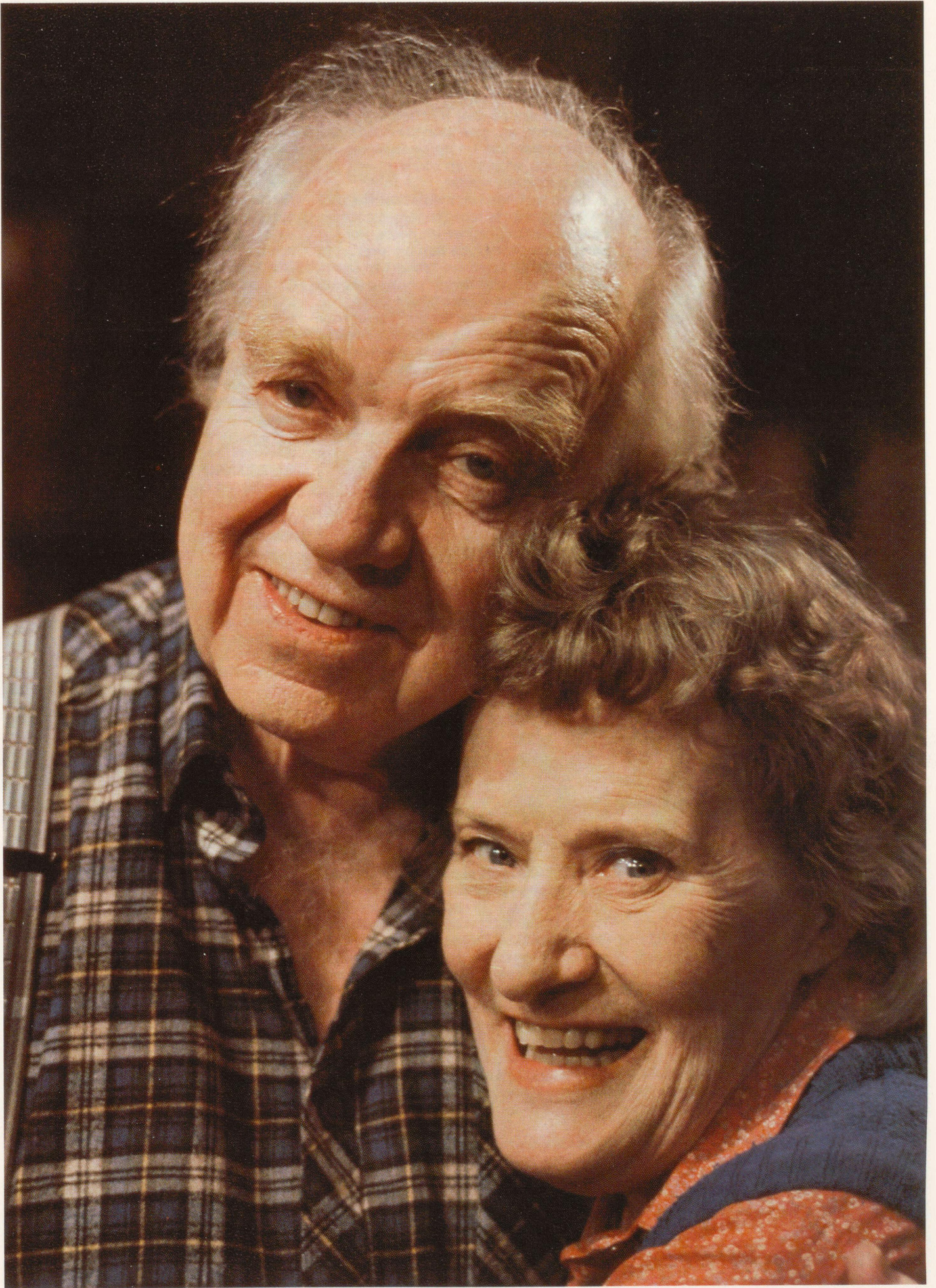
2. akt 1. scene: Umiddelbart etter.
2. scene: Sen ettermiddag.

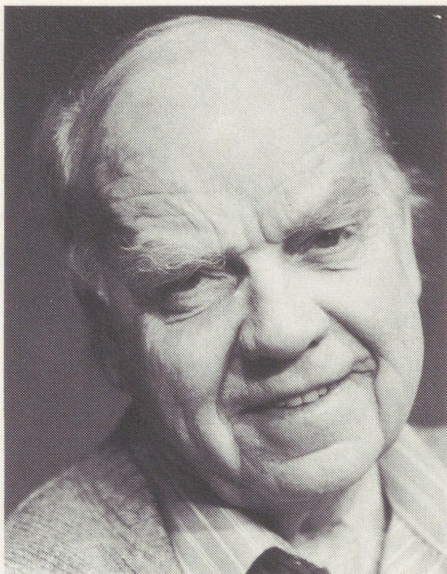
Inspisient **Bjarne Stensrud**
Suffli **Birgitta Bjørnstad**

Grethe Wang, Kirsten Sørli og Harald Martin.

HENKI KOLSTAD

er etter over 50 års stor og mangfoldig kunstnerisk innsats i vårt teaterliv kommet over i pensjonistenes rekker. Og nå gjester han på Centralteatret, hvor han i årene 1945-49 feiret så mange triumfer. Ifjor sluttet han på Nationaltheatret etter å ha spilt Willy Loman i «En handelsreisendes død», en forestilling iscenesatt med bravur av Kirsten Sørli.

Henki Kolstad debuterte i 1936 i «Tre menn» på Centralteatret og var med på starten av Trøndelag Teater i 1937, der han spilte et utall roller før han kom til Det Nye Teater i 1941. Der var han knyttet til ensemblet i to perioder, den første varte til 1944, den andre begynte i 1951 og sluttet i 1963, da han ble ansatt på vår hovedscene. Men Kolstad rakk også å spille på både Edderkoppen og Chat Noir.

Hans rollegalleri omfatter en lang rekke skikkelser i komedien, tragedien, operetten og lystspillet. Han spilte Marchbanks i «Candida» og Doolittle i «Pygmalion». Den siste rollen kreerte han også i musicalen «My Fair Lady». Napoleon i «Madame Sans Gene», tittelrollen i «Cyrano de Bergerac», Njagus i «Den glade enke» på Centralteatret, og Leopold i «Sommer i Tyrol» hører også til de store roller han har gledet tusener av mennesker med.

I det tragiske repertoar står mange skikkelser sterkt i erindringen: den desperate George i «Hvem er redd for Virginia Woolf?», den vulgære Max i Harold Pinters «Hjemkomsten», taperen Victor i «Prisen» og de klassiske Molièrerollene Argan i «Den innbilt syke» og Harpagon i «Den gjerrige». I en klasse for seg var Kolstads utførelse av narren i «Kong Lear», som han også fikk Kritikerprisen for i 1971. Og hvem frydet seg ikke over hans gårdbruker Lundestad i «De unges forbund», sist i Per Bronkens TV-versjon.

Henki Kolstad har mange ganger fornyet sin popularitet også utenfor scenen, i radio og fjernsyn og på film med rosende omtaler og heder og ære. Med sin varme menneskelige humor og sitt intellekt er han en av våre mest folkekjære kunstnere.

AUD SCHØNEMANN

har siden 1950-årene tilhørt de ledende scenekunstnere i vårt land, som har ren dyrket komedien, lystspillet, revyen og operetten. Hennes innsats som rengjøringshjelpen Mrs. Piper i «Skulle det dukke opp flere lik» på Oslo Nye Teater er blitt legendarisk, en rolle hun forresten fikk Kritikerprisen for i 1969. Men lenge før hadde hun erobret en sikker plass i det store publikums hjertes.

Tonen fant hun i og med debuten i 1945 på Centralteatret som den forhutlede hus-hjelpen i «Tony tegner en hest». Her var hun ansatt til 1947, da hun ble knyttet til ensemblet på Rogaland Teater i to sesonger. Senere fulgte revyår på Chat Noir til hun i 1953 valgte å være frilans-skuespiller. I 1959 kom hun til Det Norske Teatret hvor hun var ansatt til 1968. Siden dengang har Aud Schønemann holdt til på Oslo Nye Teater hvor hun har spilt en lang rekke minneverdige roller. Hvem husker ikke henne i «Du kan ikke ta det med deg» eller i «Skjærgårdsflirt» i et glitrende samspill med Leif Juster! Og som moren i «Dampen».

Aud Schønemanns humor og varme menneskelighet satte sitt preg på roller som Alvilde i «Når den ny vin blomstrer», Miriam i «Kjære Ruth» og Høse-Lovisa i «Ungen». Men også i mer seriøse karakterroller har hun fått bruke sitt store talent til å skildre kvinner i tragediens verden - Lea i «Medmennesker», tittelrollen i «Den anstendige skjøgen» og den paniske Ruth i «Kollisjonen», det gripende stykket av Sverre Udnæs på Oslo Nye Teater.

Filmen har også lagt beslag på Aud Schønemann - mange glemmer ikke «Hurra for fru Andersen» og alle hennes utgaver av den vimsende Valborg i filmene om Olsenbanden i nært samspill med Arve Opsahl, Carsten Byhring og Sverre Holm.

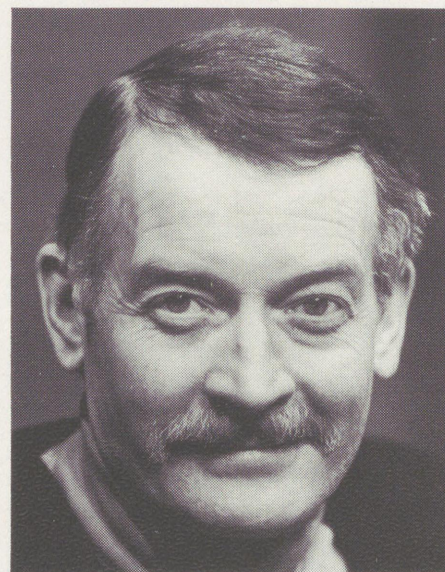
Hennes enestående scenecharm vokste til rene folkestormen i fjernsynsforstillinger som Moder'n til Fleksnes med Rolv Wesenlund, en treffsikker karakteristikk av en kvinne som mange kjente igjen og frydet seg over. Og sammen med Fleksnes ble hun tiljublet fra landsende til landsende med turne-forestillingen «Jada, vi elsker», som også svenskene falt fullstendig for.

ARNE AAS

hadde sin scenedebut i 1957 i «Penelope» på Trøndelag Teater. Senere fikk han sin liddåp som Jimmy Porter i «Se deg om i vrede». Han tilhørte ensemblet i «Comediehuset Prindsens Gade» i 6 år og spilte alt fra farse til tragedier: Leicester i Schillers «Maria Stuart», Andreas Bleknebb i «Helligtrekongersaften» og Taveres i «Eurydikens hender», den siste rollen en monolog på ca. 1 time. Denne rollen bragte ham til Oslo Nye Teater, der han gjorde seg gjeldende først og fremst som hertug Orsino i Barthold Halles sagnomsuste utgave av «Helligtrekongersaften» og ikke å forglemme i Claes Gills legendariske iscenesettelse av Paul Claudels «Dagen vender». I disse årene spilte han også en rekke roller i norske filmer. Engasjementet på Fjernsynsteatret ble fire utfordrende år for Arne Aas. Mange husker fremdeles «Alle mine sønner» av Arthur Miller, Arnold Weskers «Hønsesuppe med byggryn» og predikanten Hans Nilsen Fennefoss i dramatiseringen av «Skipper Worse».

Fra Fjernsynsteatret kom Arne Aas igjen tilbake til Trondheim, denne gang som sjef for Trøndelag Teater. Der fikk han rikelig bruk for sitt talent som skuespiller, instruktør og administrator med den nye bisce-nen, barneteater og utstrakt turneplikt for ensemblet. Nye publikumsrekorder ble registrert hvert år og ikke bare med hjelp av et lettere repertoar: Brecht introdusert med «Mor Courage» og «Det gode menneske fra Sezuan», de Gelderodes «Barrabas» i tillegg til at barna fikk oppleve Astrid Lindgrens «Karlsson på taket».

Etter fire år i Trondheim tok Arne Aas med seg familien tilbake til hjembyen Oslo og fortsatte i Fjernsynsteatret. Men så ble trangen til igjen å stå på scenen så sterk at han sluttet seg til ensemblet på Oslo Nye Teater. Publikum har møtt Arne Aas i mange roller i disse senere årene, i samspill med Aud Schønemann og Arve Opsahl i «Fatter'n», med Wenche Foss og Leif Juster i «Sensommer» og Kjersti Holmen i «Når den ny vin blomstrer». I kveld spiller han sammen med Aud Schønemann og Henki Kolstad.

Centralteatret

Ikke mange vet at under gulvet på Centralteatret skjules restene av det gamle privatteateret i Grændsehaven, som fungerte fra og med oktober 1780. Det ble drevet av Det dramatiske Selskab – glade amatører som elsket teaterkunsten med godseier Bernt Anker som drivkraften. Men da byen fikk sitt første offentlige teater i 1827 og de gamle patrisier-familiene ble slukt av datidens økonomiske kriser sank aktiviteten.

Først da byens håndverksforening kjøpte Grændsehaveteatret i 1871 ble virksomheten gjenopptatt. Like før århundreskiftet kom den store ombygning med bl.a. ny fasade og Actiebryggeriet som eier – og teaterlokalene ble innredet til den berømte ølvarietéen Alhambra – populært kalt «Ølhambra».

I 1897 opprettet skuespillerparet Alma og Johan Fahistrøm Centralteatret, drev det i to år, men det var først da Harald Ottho slapp til i 1902 at virksomheten ble kontinuerlig. Tre generasjoner har drevet Centralteatret til de ble tvunget til å slå igjen dørene. Driften lot seg ikke opprettholde. TV rykket inn og brukte lokalene i seks år. Noen måneders bingodrift har det også vært her før Oslo Nye Teater i 1971 overtok etter at også Nationalteatret hadde vært leietager.

I 1975 ble scenen og salongen bygget om til den nåværende halvarenaen. Hensikten var å få et lokale som var annerledes, som innbød til et åpent og utadvendt spillerom – og som kunne passe til en uhøytidelig stil for klassiske stykker. For å gjøre spilleplassen enda mer anvendelig har man nå installert en dreieskive på scenen for at dekorasjonsskiftene kan skje hurtigere.

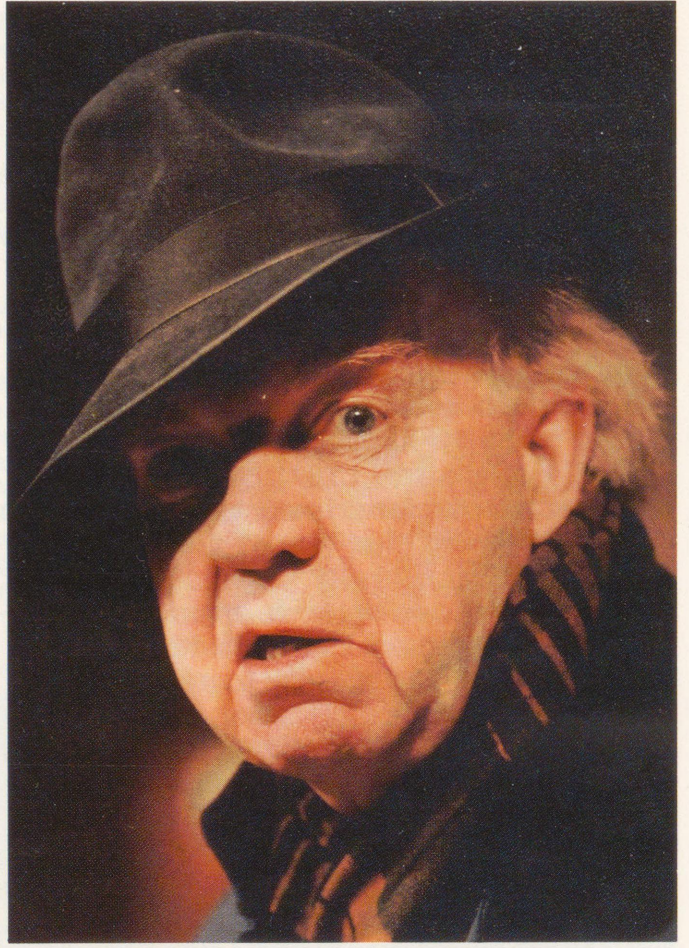
DAVID HENRY WILSON

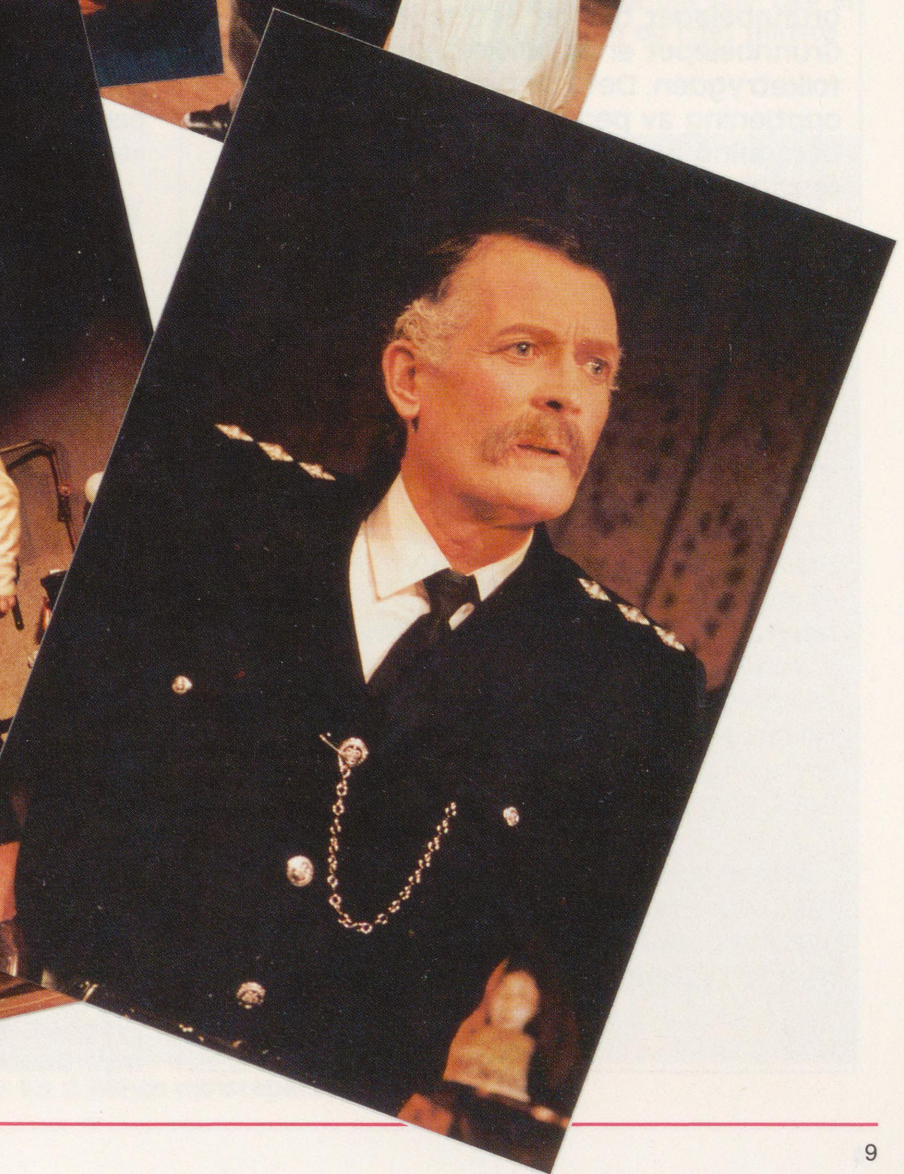
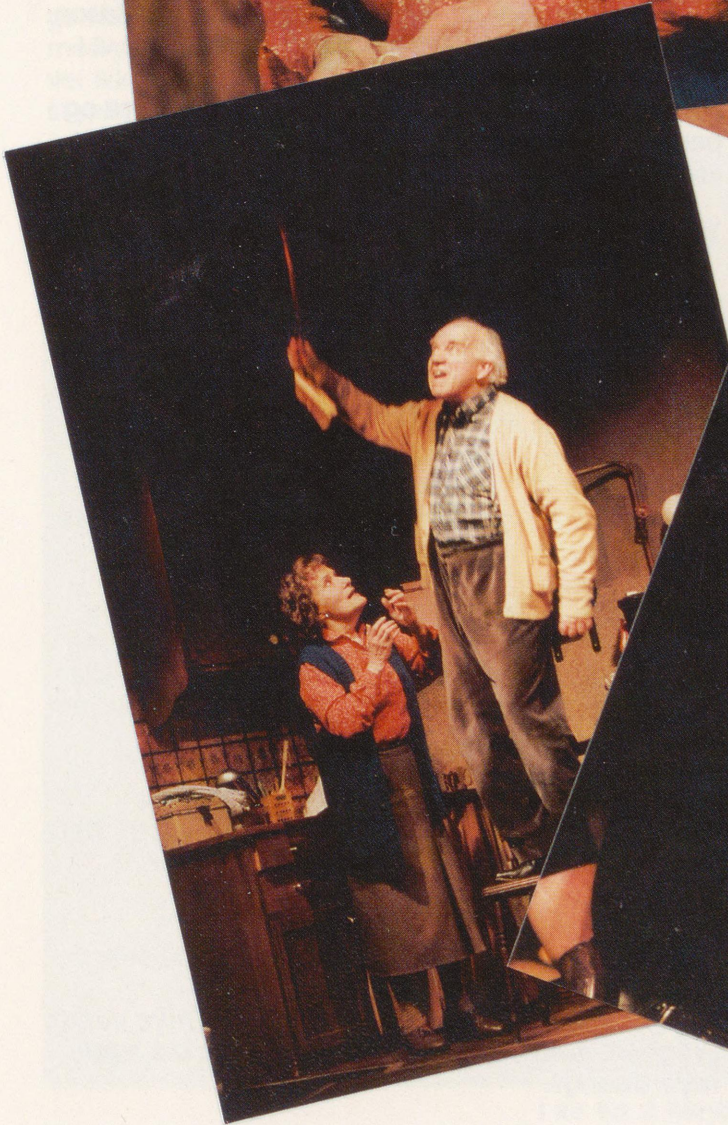
som har skrevet «GASS OG STEARINLYS», er 50 år gammel, londoner og med bakgrunn bl.a. som lærer i engelsk ved Bristol University i England og Koblenz Universität i Vest-Tyskland. Debuterte som skuespill-forfatter i 1966 med «Are you normal, Mr. Norman?» og har siden skrevet flere stykker for scenen, radio og fjernsyn. Ellers har han dyrket sitt talent som barnebokforfatter med stort hell. Flere av bøkene er blitt bestselgere i både England og Vest-Tyskland. «GASS OG STEARINLYS» ble förste gang oppfort på Haymarket Theatre i Leicester 1979.

– Samfunnet vårt i dag er blitt svert upersonlig. Ensomheten er i ferd med å utvikle seg til et stadig större og större problem. Gamle mennesker foler seg overflodige etter livsinnsatsen, horer likesom ikke hjemme noe sted. Samfunnet har ikke bruk for dem lenger og simpelthen «glemmer» dem, hevder han.

– Det har vert utgangspunktet for at jeg skrev «GASS OG STEARINLYS», Mary og Fred protesterer mot denne haplose situasjonen. De vil ikke våre utestengt fra resten av fellesskapet og bare våre henvist til å lytte på radio og se på fjernsyn. De onsker kontakt!

– Livet er ikke bare dystert og alvorlig, legger han til. Det er en blanding av tragedie og komedie. Jeg tror det er viktig å vare oppmerksom på begge deler. Den onomiske elendigheten til ekteparet Martin er satt noe på spissen, men den menneskelige isoleringen, folelsen av å vare tilsidesatt og glemt tror jeg nok dessverre ikke er så langt fra sannheten i mange land, selv om jeg valgte det samfunn jeg lever i som miljö for komedien. Og sist, men ikke minst: Jeg har ikke noe imot hvis publikum forlater teatret og er blitt gjort oppmerksomme på at det eksisterer alvorlige problemer under den komiske overflaten.

ALDERSPENSJON

gjelder for alle som er bosatt i vårt land. Den kan som hovedregel kreves fra fylt 67 år. For aldersgruppen 67-70 år gjelder imidlertid visse begrensninger hvis man fortsetter i inntektsgivende arbeid.

Alderspensjon består av grunnpensjon, tilleggspensjon og/eller særtillegg, kompensasjonstillegg, eventuelle forsørgertillegg for ektefelle og barn samt ventetillegg hvis vedkommende venter med å ta ut pensjon til etter fylt 67 år.

Grunnpensjon ytes til alle som har minst tre års trygdetid. Full grunnpensjon gis til dem som har 40 års trygdetid. Kortere trygdetid fører til at pensjonen blir forholdsmessig redusert. For et ektepar hvor begge er pensjonister i folketrygden, er full grunnpensjon 75 prosent av grunnbeløpet til hver ektefelle.

Grunnbeløpet er et nøkkelbegrep i folketrygden. Det har betydning bl.a. for opptjening av pensjonsrettigheter og for beregning av ytelser idet de fleste ytelser er satt til en viss prosentsats av grunnbeløpet. Det siste skal reguleres ved endringer i prisnivået og den almindelige velstand i samfunnet. Alle ytelser som beregnes på grunnlag av grunnbeløpet, omregnes hver gang grunnbeløpet endres.

Minstepensjonister får i dag et grunnbeløp på kr. 28.000, - dvs. kr. 2.333,- pr. måned. Det gjelder enslige.

Ektepar, der begge er pensjonister, har kr. 21.000 som grunnbeløp med kr. 1.750 utbetalt i måneden. For både enslige og ektepar ytes det særtillegg med henholdsvis kr. 3.647 og kr. 2.940.

Sentralt administreres folketrygden av Rikstrygdeverket, regionalt av fylkesnemnder og lokalt av trygdekontorene. De fleste kommuner har eget trygdekontor.

Folketrygden ble innført ved lov 17. juni 1966, den foreløpige sluttsten i en lang periode med utbygging av et omfattende trygde system.

Samtale med Sevaldsens

Det var rent tilfeldig vi støtte på ekteparet Sevaldsen - Ingeborg og Oddmund. Minstepensjonister begge to, han tidligere lagerformann, hun hjemmeverende i alle de 52 år de hadde vært gift. Pussig forresten - ingen barn de heller, akkurat som pensjonistene Martin i kveldens komedie. Nå var de på vei hjem fra «super'n» bærende på hver sin plastpose, som ikke nettopp struttet av matvarer.

Vi kjente Sevaldsens fra før, men hadde aldri vekslet noen ord med dem til tross for at de bodde i oppgangen ved siden av.

- Det er lite å rutte med, kom det fra Sevaldsen. Alltid på jakt etter «Tilbud» og det hender at vi i slutten av måneden må unnvære det nødvendigste. Alt blir jo bare dyrere og dyrere og pensjonen skrumper inn. Heldigvis har vi unngått «sosialen».

Verst om vinteren og i høstmånedene. Fyringsutgiftene tar nesten hele slanten. For vi vil ikke fryse vi to... Fru Sevaldsen gikk stille ved siden av mannen sin. Følte seg overflødig på en måte. Sa ikke et ord.

- Nei, det er ingen spøk å være gammel med minstepensjon, nei, fortsatte Sevaldsen. Men det er nå ikke det verste da! Vi savner så noen å snakke med til daglig - om ettermiddagen og kvelden. Likesom å ha følelsen av å være med. Jeg kunne f.eks. tenkt meg en liten jobb også - to ganger i uken. Bud. Må være på formiddagen. Ingeborg er redd for å være aleine om kveldene. Det er så mange fæ'le folk ute og går. Bryter seg inn hos folk, skal ha penger. Sier'm da. Vi har ikke råd til å holde avisen lenger. Jeg kjøper Dagbla' om lørdagen, det er alt.

- Men radioen og TV'n da?

- Radio har vi, en liten en, men TV-en gikk istykker i forrige uke. For dyrt å reparere den. Dere kjenner kanskje en som kan fiks'n?

Dessverre gjorde vi ikke det.

I samtalens løp uttrykte begge sin glede over å være noenlunde friske.

- Vi klager ikke, men Ingeborg har mye vondt i ryggen. Andre er det verre med. Flere må ligge mye tilsens.

- Er det aldri noen som besøker dere?
- Det er sjelden det... Sevaldsen skifter plastposten over i den andre hånden. Det vi har av familie bor langt herfra. Når vi har vært der på besøk om sommeren en dag eller to, har vi følelsen av å være til bryderi... Nei, vi holder oss heller hjemme.

- Naboene da?
- Det hender fru Edvardsen - ja, det er henner som er enke - kommer ned og spør hvordan det står til med oss. Det har vært så stille hos dere i hele dag, sier hun. Men det er vel bare et påskudd for å få noen å prate med!

- Kirken?
- Nei, vi er ikke religiøse. Jeg har mange ganger sagt til Ingeborg: Tenk om jeg hadde en aldri så liten jobb! Vite at noen hadde bruk for meg - fremdeles. Fått kontakt med andre. Diskutert saker og ting, følt at jeg ikke er tilovers. Jeg skal si dere jeg at politikerne skulle høre litt mer på gamle folk, som har levd noen år, som har vært med på å bygge opp samfunnet vårt. Skjønt der er vel ikke så mye å skryte av, når det kommer til et stykke!

Fru Sevaldsen synes hun må si noe, hun også.
- Man blir så isolert, når'n går og steller i huset. Visst er det hyggelig å prate med'n Oddmund, men det blir ikke det samme. Vi var dumme som isolerte oss før om årene. Burde hatt noen venner som kunne trøstet og gledet. Det er viktig det. Jeg skjønner det nå først. Joda, jeg skulle gjerne hatt mer enn bare minstepensjonen. Men det er vel meningen at vi ikke skal ha det så godt...

Vi ymter frempå, når vi nærmer oss gården der Sevaldsen bor - leiegård fra 1920-årene, nedslitt og uflidd - at det kunne være hyggelig å avlegge paret en visitt en kveld.

Så koselig da! Vil Dere det da? Fru Sevaldsen lyser opp. Så kunne vi sitte og prate sammen med en kopp kaffe. Kjenne at man ikke er som en utvasket skureklut... Jammen gjør det da!

Sevaldsen nikker og forsvinner inn gjennom porten.

Vi blir stående tilbake og spør oss selv: Gjør vi det da? Besøker hverandre og i det minste snakker sammen?
Det skal så lite til!

I kø for å hente minstepensjonen.

Romeo! . . . Romeo?

Nei, det er snekker'n, Romeo måtte i banken en tur, den på Egertorget vet du, tilbake om ca. 5 minutter.

Du får bare vente litt Julie.

. . . Javel, da!

Besøk Oslo's mest sentrale bank,
midt i byen, på Egertorget.

 **Bøndernes
Bank a/s**

Akersgt. 28, 0158 Oslo 1. Tlf. (02) 42 93 60

GUYS & DOLLS

– vårens store musical

En fabel om Broadway kalte komponisten Frank Loesser «GUYS AND DOLLS», en av de mest berømte amerikanske musicalene, som nå går på OSLO NYE i Rosenkrantzgt. med regi og koreografi av Wayne McKnight. En kjempeoppsetning med stort ensemble, dansere og orkester i et fargerikt miljø.

Handlingen i «GUYS AND DOLLS» er hentet fra en av den legendariske journalisten og forfatteren Damon Runyons mange skildringer fra livet på Broadway og Manhattan før og under siste verdenskrig. Han skrev særlig om gamblere, skuespillere, musikere og lediggjengere i et miljø han kjente ut og inn.

I «GUYS AND DOLLS» møter vi spilleren Sky Masterson, som inngår et veddemål med kompisen Nathan om at han skal fikse stevnemøte med hvilken som helst kvinne Nathan velger. Det blir Frelsesarmesoldaten Sarah Brown. Med det utgangspunktet fortsetter handlingen med mange overraskende innslag, ikke minst fra de pitoreske typene som er skildret med sikker karakteristikk, vidd og mye humor.

GOD BILDENDE KUNST

I de senere år har teatrets publikum kunnet oppleve små utstillinger i foajene, der bildende kunstnere har stilt ut sine arbeider.

Denne våren er foajeen i 2. etasje (restauranten) fylt av bilder signert Eva Jensen, Torstein Rittun, Alf Ertzland og Eva Harr.

Før forestillingen og i pausen er det altså anledning til å glede seg over bildende kunst. Utstillingen er kommet istand via et samarbeid med Oslo Kunstnersenter.

Rollen som Sky Masterson spilles av Sven Nordin, som publikum kjenner fra bl.a. TV-serien «Rød snø» og «De unges forbund». Nathan Detroit er Nils Vogt, Sverre Bentzen Nyd'li-Nyd'li. I de to store kvinnerollene møter vi Kari-Ann Grønsund som frelsessoldaten Sarah og Minken Fosheim som Miss Adelaide. På den store rollelisten finner vi videre Per Lillo-Stenberg, Sossen Krohg, Ulf Wengård, Helge Reiss, Per Chr. Ellefsen, Finn Schau, Gard Øyen, Harald Brenna, Oddbjørn Hanto foruten dansere og nattklubbs-gjester av begge kjønn.

Hans Petter Harboe står for scenografien, Grethe Wang kostymene og Roy Hellvin har den musikalske ledelsen.

DUKKETEATRET PÅ FROGNER

«FABELKATTEN»

«...noen skritt videre med denne forestillingen og den ville brutt en barriere for dukketeaterkunsten i Norge».

Det skrev Dagbladet begeistret om «FABELKATTEN» – Dukketeatrets nye vårforestilling i Bymuseets lokaler på Frogner for unger i alderen 4 år og oppover, og fortsatte: «Denne historien forteller Kjersti Germeten og hennes medarbeidere med sjelden evne til å treffe barna hjemme. Idéen med å sette en skuespiller inn i dukkenes verden på scenen fungerer fint. Sammen med Fabelkatten vandrer Anne-Lise Ruud inn i scenograf Svein Lund-Rolands urtidslandskap, som har nettopp den poetiske magiske atmosfæren, som kan gjøre denne teaterformen til noe langt mer enn «bare» barneteater...»

«FABELKATTEN» er bygget over en av Rudyard Kiplings fortellinger, dramatisert og tilrettelagt for dukketeater av Kjersti Germeten og Anne-Lise Ruud. Germeten har selv hatt regien, Bente Kluge står for dukkene, Per Skjølsvik for musikken og Lars Rambøl er ansvarlig for den tekniske del av forestillingen. Og mye ros har også de øvrige medvirkende fått: Knut Wiulsrød, Per Skjølsvik, Tine Stoesen og Trond Romstad.

OSLO NYE TEATERS PERSONALE

ADMINISTRASJON:

Teatersjef
Intendant:
Økonomidirektør:
Sekretær:
Lønningskass.:
Bokholder:
Salgssjef:
Salgssekretær:

Kontorass.:
Arkivar:
Dramaturg:

INSTRUKTØR:

SKUESPILLERE:

Bente Børsum
Kjersti Døvingen (Perm.)
Beate Eriksen
Unni Evjen
Minken Fosheim
Kari-Ann Grønsond
Bentine Holm
Kjersti Holmen (Perm.)
Eli-Anne Linnestad
Sidsel Ryen
Aud Schönemann
Sissel Sellæg
Marit Syversen
Ingrid Vollan
Per. Chr. Ellefsen

MUSIKK:

Leder:
Konsulent:
Finn Eriksen
Karl Johan Helgesen
Leif Osen
Bjørn Jacobsen
Jan Henry Thoresen

TEKNISK ADMINISTRASJON:

Teknisk sjef:
Produksjonssjef:
Produksjonssekretær:

INSPISIENTER:

1. inspisient:
Tom Andersen
John Ellefsen

LYD:

SUFFLØRER:
Birgitta Bjørnstad
Kari-Laila Thorsen

REKVISITØRER:

Tone Bøhle
Aksel Mohn
Laila Hauge (attributtmaker)

PÅKLEDERE:

Leder:
Inger-Marie Christensen
Marianne Forsberg

PARYKKMAKERI/FRISØRER/SMINKØRER:

Leder:
Marie Therese Cappello
Birgit Haugå
Mikkel Stølen

MALERSAL:

Leder:
Knut O. Solem
Bjørn Thomassen

SNEKKERVERKSTED:

Leder:
Evy Holand
Birger Thurn-Paulsen

SYSTUE:

Kostymesjef:
Leder:
Trude Bergh
Eva Danielsen
Solveig Høst
Birgit Johannessen
Sølvi Aarre

Per Theodor Haugen
Arne Christiansen
Inger Lise Bruu Heger
Marit Larsen
Reidun Asbjørnsen
Svanhild Kjærvik
Arvid Tviberg
Marit Nordli
Anne Winger
Anita Christensen
Odd Andersen
Esther Reiss
Kirsten Sørli

Knut M. Hansson
Sverre Holm
Trond Lie
Sven Nordin
Ivar Nørve
Helge Reiss
Finn Schau
Per Lillo-Stenberg
Terje Strømdahl
Karl Sundby
Nils Vogt
Ulf Wengård
Gard Øyen
Arne Aas

Roy Hellvin
Magne Amdahl

Per Horn
Harald Martin
Jacek Juniszewski

Bjarne Stensrud

Roger Fossum
Erling Jørgensen

Didi Stig

Liv Christensen

Sverre Norwalls

Kati Sjøgren

Knud Stern Møller

Hilde Dehli

Helge Paltiel

Siri Welle-Valle

Grethe Wang
Lise Fjeld Sannes

LYSAVDELINGEN:

Lysmestere:

Harald Haugen
Sverre Odd Horge
Espen Kreim

SCENEAVDELINGEN:

Overscenemester:
Scenemestere:

Carlos Bråten
Morten Arde
Trond Engebretsen
Dariusz Golofit
Lasse Iversen
Bogdan Kolakowski
Willy Kreim
Edwin Lyberg

BILLETTLUKE:

Leder:
Lillian Johnsen

GARDEROBE:

Leder:
Ebba Eikestad
Gerd Nygaard
Therese Olsen
Agnes Ruud
Turid Sørensen

RESEPSJON:

Kjersti Bernardi
Kari Midtsjø

KANTINE:

Leder:
May Nystuen
Elisabeth Odde
Unni Larsen

RENGJØRING:

Leder:
Deva Bozic
Solveig Bredesen
Helena Nesterow

VAKTMESTER:

CENTRALTEATRET:

Lysmestere:

Scenemestere:

Sceneteknikere:

Rekvisitør:
Garderobe: Leder:
Ida Nygaard
Liv Sørum
Vera Åsatun
Påkleder:
Bill.kasserer:
Rengjøring:

DUKKETEATRET:

Dukkespillere:
Kjersti Germeten
Anne-Lise Ruud
Ragnhild Wang
Teknisk ansvarlig:
Rengjøring:

CHAT NOIR:

Scenemester:
Scenearbeider:
Lysmester:

Tore Haldal

Finn Lewin
Bjørn Bergseth
Øivind Svarstad

Astrid Hoel

Odd Terje Lyngen
Agnes Korsen
Ida Molvik-Hansen
Grete Sjaastad

Ellen Horne

Tone Arde

Marie Selnæs

Björg Iversen
Dubravka Peric
Jack Christiansen

Mari Alvim
David Siebert
Trond Sætre
John-Erik Jensen
Paul J. Valderhaug
Svein André Eriksen
Morten Andersen
Ingrid Aas
Mona Paley

Liselotte Egeberg
Carine Østerdahl
Astrid Mohn
Ulla Aakre
Ingrid Berg
Magnhild Christensen

Stein Kiran
Knut Wiulsrød
Per Skjølvik
Lars Rambøl
Reidun Melbye

Lasse Arde
Lars Petter Heinrichs
Nils Magne Kjus

Følg med til aller siste akt på Grand Hotel

Hvorfor gå hjem allerede? Kvelden er jo ennå ung. Teaterforestillingen har sikkert stemt ditt sinn til munterhet og gitt mersmak på nye opplevelser.

La derfor ferden gå til et av Grand Hotels spennende serveringssteder.

Som for eksempel:

Limelight Bar

Her er miljøet hentet fra de skrå bredder, og betjeningen er kjent for sin evne til å trylle frem de mest velsmakende forfriskninger.

Åpent kl. 15.00–24.00. Lørdag kl. 16.30–24.00.

Søndag stengt.

Grand Grill

Stedet for et utsøkt måltid i fredelige omgivelser. Samtalen går uforstyrret på "Grillen", ingen musikk, og god avstand mellom bordene.

Spesialiteten er velsmakende grillretter tilberedt på åpen trekull-grill.

Åpent kl. 12.00–24.00. Lørdag kl. 17.00–24.00.

Søndag stengt. Lunsj mandag–fredag kl. 12.00–14.30.

GRAND HOTEL
KARL JOHANS GATE 31, TLF. (02) 42 93 90.